

# ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของข้อสี่สิบ—บทที่ยี่สิบสาม

เอเสเคียล หมายเลขสี่

Jeff Pippenger

2026-08-09

เอเสเคียลได้รับการระบุว่าเป็น “ผู้เผยพระวจนะแห่งการคร่ำครวญ”

เพราะท่านเป็นสัญลักษณ์ของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน ซึ่งในบทที่เก้าแห่งหนังสือของท่านนั้น กำลังโศกเศร้า (ถอนหายใจและรำไห้) เพราะสิ่งน่าสะอิดสะเอียนที่ได้กระทำขึ้นในแผ่นดินและในคริสตจักร ในข้อความจาก Testimonies ที่เราได้อ้างไว้ในบทความก่อนหน้านี้ ซีสเตอร์ไวท์ได้เขียนไว้ว่า

“ตัวผู้เผยพระวจนะเองเป็นคนแปลกหน้าในแผ่นดินต่างแดน

ที่ซึ่งความทะเยอทะยานอันไร้ขอบเขตและความทารุณโหดร้ายปาเถื่อนครอบงำอยู่สูงสุด

สิ่งที่ท่านได้เห็นและได้ยินเกี่ยวกับการกดขี่ข่มเหงและความอธรรมของมนุษย์ได้บิบบั่นจิตวิญญาณของท่าน และท่านก็คร่ำครวญอย่างขมขื่นทั้งกลางวันและกลางคืน”

คนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคือ “บรรดาผู้ถูกขับไล่ออกไปของอิสราเอล” ผู้ซึ่งถูกกระจัดกระจายไป

ดังที่เป็นภาพแทนโดยเอเสเคียลซึ่งถูกกวาดไปเป็นเชลย

กระบวนการประทับตราที่ปรากฏในเอเสเคียลบทที่เก้าเป็นกระบวนการเดียวกันกับที่กล่าวไว้ในวิวรณ์บทที่เจ็ด และทั้งสองบทนั้นต่างก็ถูกแสดงว่าเกิดขึ้นในยุคสุดท้าย

“การประทับตราผู้รับใช้ของพระเจ้านี้เป็นสิ่งเดียวกันกับที่ได้ทรงสำแดงแก่นายเอเสเคียลในนิมิต”

Testimonies to Ministers, 445.

จากพระที่หนึ่ง พระเจ้าทรงบัญชาพวกทูต และพวกทูตก็เป็นผู้ดำเนินการล่อหล้างหลาย

เอเสเคียลพึงเข้าใจจากนิมิตนั้นว่า พระเจ้าทรงควบคุมอยู่

แม้ในช่วงเวลาที่ทุกสิ่งดูประหนึ่งอยู่ในความสับสนก็ตาม ซีสเตอร์ไวท์กล่าวว่า “ในท่านองเดียวกัน”

ภายหลังที่ได้นำเสนอถึงโครงสร้างแห่งการปกครองของพระเจ้าบนพระที่หนึ่ง

ผู้ทรงบัญชาพวกทูตซึ่งจัดการกิจการต่าง ๆ ของโลก ดังที่นางพรรณนาถึงยอห์นในสถานนมัสการ

ซึ่งที่นั่นพระคริสต์ทรงดำเนินอยู่ท่ามกลางคริสตจักรทั้งเจ็ด

เอเสเคียลและยอห์นเป็นสัญลักษณ์ของบรรดาผู้ที่มีชีวิตอยู่ในเวลาการประทับตราของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันผู้ซึ่ง

ดังที่การดลใจได้บันทึกไว้ว่า “เหตุการณ์ทั้งหลายที่จะเกิดขึ้นในโลกของเรา ยังไม่แม้แต่จะมีผู้ใดฝันถึง”

แน่นอนว่าเมื่อซีสเตอร์ไวท์ได้เขียนถ้อยคำเหล่านั้น ถ้อยคำเหล่านั้นก็เป็นความจริง

แต่ในเวลาแห่งการประทับตรา ถ้อยคำเหล่านั้นย่อมพบความสำเร็จอันสมบูรณ์ของตน

ราวยี่สิบปีก่อนหรือประมาณนั้น ท่านจะเคยคิดหรือว่า

สิ่งที่บัดนี้กำลังเกิดขึ้นในโลกนั้นสัมพันธ์กับการกรูกันมาเป็นฝูงของตึกเตตนแห่งอิสลาม?

ตึกเตตนในฐานะสัญลักษณ์ของอิสลามในวิวรณ์บทที่เก้า

รวมถึงการอพยพตามธรรมชาติของตึกเตตนแห่งแอฟริกาเหนือด้วย

ตึกเตตนที่กรูกันมาเป็นฝูงเหล่านั้นตามเส้นทางการอพยพของแอฟริกา

สอดคล้องกับภูมิศาสตร์ซึ่งถูกอิสลามเข้ายึดครอง อิสลามสืบเชื้อสายมาจากอิซมาเอล

และมารดาของอิซมาเอลคือฮาการ์ ฮาการ์หมายถึง “การบินหนี” หรือ “การหลบหนี” ในภาษาอาหรับ

ชื่อนี้มักถ่ายทอดเป็น Hajar (الحج) และเชื่อมโยงกับรากศัพท์เดียวกันที่ทำให้เราได้คำว่า Hijra

(การอพยพ/การหลบหนีของมุฮัมมัด)

รากเหง้าของอิสลามจึงสัมพันธ์ไม่เพียงกับการกรุกกันมาเป็นฝูงของตึกแต่นเท่านั้น แต่รากเหง้าเหล่านั้นยังรวมถึงความหมายของการอพยพด้วย เคยมีผู้ใดฝันบ้างหรือไม่ว่า การเข้าเมืองอย่างผิดกฎหมายเป็นการสำแดงอย่างหนึ่งของตึกแต่นแห่งอิสลาม?

มีผู้ใดเคยคาดฝันหรือไม่ว่า คอมมิวนิสต์ทั่วโลกจะจับมือเป็นพันธมิตรกับฝูงชนอิสลาม? ทั้งอิสลามและอำนาจมังกรของโลกาภิวัตน์ต่างก็ขึ้นมาจากบาดาลลึกในวิวรรณ์ 9/11 ตามลำดับ และบาดาลลึกนั้นเป็นสัญลักษณ์ของการสำแดงแห่งอำนาจชาตนา พันธมิตรทั้งสองฝ่ายในปัจจุบันนี้ ตามพระคัมภีร์แห่งสัจจะ ล้วนเป็นเครื่องมือของชาตนา.

“เมื่อเขาทั้งหลายได้ทำคำพยานของตนสำเร็จ [กำลังจะทำให้สำเร็จ]’  
ช่วงเวลาที่ยานทั้งสองจะพยากรณ์โดยนุ่งหม้อกระสอบนั้นสิ้นสุดลงในปี 1798  
เมื่อพวกเขา กำลังเข้าใกล้จุดสิ้นสุดของงานของตนในความมืดมนมืด อำนาจซึ่งถูกพรรณนาว่าเป็น  
‘สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากเหวลึกอันไร้ก้นบึ้ง’ จะทำสงครามกับพวกเขา ในหลายประชาชาติแห่งยุโรป อำนาจที่  
ปกครองทั้งในคริสตจักรและในรัฐได้ตกอยู่ภายใต้การควบคุมของชาตนามาเป็นเวลาหลายศตวรรษ  
โดยผ่านสื่อกลางของสันตะปาปา แต่ในที่นี่ได้ทรงนำให้เห็นการสำแดงรูปแบบใหม่ของอำนาจแห่งชาตนา”  
The Great Controversy, 268.

ทีนีซิสเตอร์ไวท์ชี้ให้เห็นถึงการมาถึงของลัทธิสังคมนิยมในช่วงการปฏิวัติฝรั่งเศส  
ขณะเดียวกันก็กล่าวด้วยว่าชาตนาควบคุมอำนาจของสันตะปาปาด้วย  
อำนาจของสันตะปาปาก็ขึ้นมาจากเหวลึกไร้ก้นบึ้งในวิวรรณ์บทที่สิบเจ็ดเช่นกัน และในวิวรรณ์บทที่เก้า  
อิสลามคือควันที่ขึ้นมาจากเหวลึกไร้ก้นบึ้งนั้น ประเด็นสำคัญยังคงเดิมอยู่  
คือการตลใจนั้นหมายความว่าอย่างไรหรือว่า “เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในโลกของเรา  
ยังไม่แน่ชัดจะมีผู้ใดฝันถึง”? ใครเล่าที่เคยคาดคิดว่าอิสลามจะแผ่ขยายไปทั่วยุโรปในบัดนี้  
และกำลังรุกรานสหรัฐอเมริกาในเวลา? ท่านเคยคาดคิดหรือไม่ว่าตึกแต่นจะถูกแพร่กระจายไปทั่วโลกโดยบรร  
ดาโลกาภิวัตน์นิยมแห่งองค์การสหประชาชาติ สหภาพยุโรป และพรรคเดโมแครตแห่งสหรัฐอเมริกา?

ผู้ใดจะคาดฝันว่า สถาบันการศึกษาทั้งหลายจะถูกครอบงำโดยพันธมิตรคอมมิวนิสต์และอิสลาม  
ซึ่งในบัดนี้กำลังได้รับการอุดหนุนด้วยเงินภาษีของพลเมืองผู้ซึ่งไม่เคยมีเจตนาเลยว่า  
เงินภาษีของตนจะถูกนำไปใช้เพื่อทำลายชาติที่เป็นผู้จัดหาเงินภาษีนั่นเอง.

ใครเล่าจะคาดฝันว่าเกรตบริเตนจะส่งเสริมและค้าขายที่เด็กหญิงผิวขาวถูกอิสลามรุมข่มขืน ลักพาตัว กักขัง  
และสังหารเป็นหมู่คณะ? หลายคนชี้ให้เห็นความจริงที่ว่า  
ทุกระบบคอมมิวนิสต์ที่เคยปรากฏในประวัติศาสตร์มนุษย์ล้วนล้มเหลวโดยสิ้นเชิง  
แต่ผลผลิตของสังคมนิยมของบริเตนก็เป็นการประณามสังคมนิยมมากพอ ๆ  
กับความล้มเหลวของปรัชญาทางเศรษฐกิจและการเมืองของระบบนั่นเอง.

ใครเล่าจะคาดฝันได้ว่าพ่อค้าทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลกจะได้รับอนุญาตให้นำยาพิษเข้ามาเพื่อก่อการสังหารหมู่  
ผู้คนมากกว่าสิบเจ็ดล้านคน?

ผู้ใดเล่าจะคาดคิดว่า บุคคลเช่น George Soros, Bill Gates และ Anthony Fauci  
จะได้รับการปล่อยให้กระทำการอันชั่วร้ายเยี่ยงปีศาจของตนโดยปราศจากผลใด ๆ ตามมาโดยสิ้นเชิง?

เมื่อซิสเตอร์ไวท์กล่าวว่า เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้นจะเกินกว่าที่จะนึกฝันได้  
นางกล่าวเช่นนั้นในบริบทของช่วงเวลาแห่งการประหัตประหารของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน  
นางกำลังกล่าวต่อเนื่องจากข้อสังเกตของตนเกี่ยวกับคำเตือนของพระคริสต์ในมัทธิวบทที่ยี่สิบสี่  
ซึ่งนางได้บันทึกไว้ว่า “บทเรียนเหล่านี้มีไว้เพื่อประโยชน์ของเรา เราจำเป็นต้องตั้งความเชื่อของเราไว้บนพระเจ้า

เพราะเบื้องหน้าของเราในไม่ช้านี้จะมีช่วงเวลาหนึ่งที่จะทดลองจิตวิญญาณของมนุษย์ทั้งหลาย พระคริสต์ ณ ภูเขาเมกอกเทศ ทรงทบทวนการพิพากษาอันน่าสะพรึงกลัวซึ่งจะมาก่อนการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์”

บทเรียนที่เธอเพิ่งอ้างถึงนั้นคือภาพประกอบของทั้งเอเสเคียลและยอห์นในสถานนมัสการ ผู้ซึ่งกำลังเรียนรู้ที่จะเข้าใจว่าพระเจ้าทรงควบคุมทุกสิ่งทั้งสิ้น ท่ามกลางความสับสนและการกบฏที่กำลังดำเนินอยู่ในขณะนี้ อันเป็นความสับสนและการกบฏที่ยิ่งทวีความรุนแรงขึ้นเมื่อประวัติศาสตร์ดำเนินต่อไป บรรดาผู้ที่เป็นผู้สื่อสารของพระเจ้า ดังที่มีเอเสเคียลและยอห์นในพระวิหารเป็นตัวแทนเท่านั้น ไม่ใช่เท่านั้น แต่รวมถึงอิสยาห์ด้วย จะสามารถดำเนินผ่านประวัติศาสตร์ไปในลักษณะที่ถวายพระเกียรติแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ ก็ต่อเมื่อพวกเขาเข้าใจว่า แม้กระทั่งสิ่งทั้งหลายที่เราไม่เคยคาดฝันมาก่อน ก็ยังคงอยู่ภายใต้การทรงควบคุมของพระเจ้าอยู่ดี

วงล้อเหล่านั้นซึ่งตัดประสานกับวงล้ออื่น ๆ รวมถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ไม่เคยมีผู้ใดคาดฝันมาก่อน และเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาแห่งการประทับตราซึ่งเริ่มต้นขึ้นเมื่อ 9/11 บทเรียนทั้งหลายที่ต้องเรียนรู้ นั้น จะเรียนรู้ได้ก็เฉพาะโดยบรรดาผู้ที่โดยความเชื่อเข้าไปสู่สถานอภิสุทธิสถาน และเห็นพระคริสต์กับแสงสว่างของพระองค์ส่องออกมาจากหีบพันธสัญญา เมื่อพระสิริรุ่งโรจน์นั้นถูกเห็นดังที่ดาเนียลเป็นตัวแทนไว้ในบทที่สิบ ชั้นชั้นที่ได้รับประโยชน์จากความสว่างนั้นก็ถูกแยกออกจากบรรดาผู้ที่หนีจากนิมิตนั้น

และข้าพเจ้า ดาเนียล เห็นนิมิตนั้นแต่ผู้เดียว เพราะบุรุษทั้งหลายที่อยู่กับข้าพเจ้ามิได้เห็นนิมิตนั้น แต่ความสันสันอย่างใหญ่หลวงได้ตกเหนือเขาทั้งหลาย จนเขาทั้งหลายพากันหนีไปซ่อนตัว ดาเนียล 10:7

ยังมีสิ่งอีกมากมายที่อาจสกัดออกมาได้จากข้อความตอนนั้นในบทความก่อนหน้านี้ แต่เมื่อเราปิดท้ายบทความนี้ เราจะกล่าวถึงวงล้อหนึ่ง เราได้ตั้งข้อสังเกตไว้ในบทความที่แล้วถึงสัญลักษณ์ของจำนวนยี่สิบห้า และก่อนหน้านี้เราได้ใช้เวลากับจำนวนสามสิบ แสงสว่างจากหนังสือเอเสเคียลมิใช่เพียงเรื่องของตัวเลขเชิงสัญลักษณ์เท่านั้น แต่ก็นับว่าเป็นประโยชน์ที่เราจะคุ้นเคยกับสัญลักษณ์เชิงตัวเลขบางประการเหล่านั้นเสียก่อน ก่อนที่จะเริ่มถึงความกระจ่างออกมาจากความสับสน

## สิบเจ็ด

คำพยากรณ์สามประการซึ่งมีระยะเวลาสองร้อยห้าสิบปี ชี้ให้เห็นช่วงเวลาสิบเจ็ดปีที่เริ่มต้น ณ ปลายประวัติศาสตร์ของคริสตจักรแห่งสมอrna ตั้งแต่ปี 313 ถึงปี 330 ช่วงเวลาสิบเจ็ดปีนี้เป็นแบบอย่างของการตั้งรูปเคารพของสัตว์ร้าย

ช่วงเวลาสองร้อยห้าสิบปีซึ่งเริ่มต้นในปี 457 ก่อนคริสตกาล สิ้นสุดลงในปี 207 ก่อนคริสตกาล เจ็ดปีภายหลังยุทธการที่ราฟิอา และสิบปีก่อนยุทธการที่พาเนียม จากราฟิอาถึงพาเนียมเป็นเวลาสิบเจ็ดปี และช่วงเวลานี้เป็นภาพแทนประวัติศาสตร์ที่ซ่อนอยู่ของข้อสิบ และดังที่ได้แสดงไว้ในข้อสิบเจ็ดถึงข้อสิบห้าแห่งดาเนียลบทที่สิบเจ็ด

ปโตเลมีที่ 4 ฟิโลปาเตอร์ (หรือที่รู้จักกันอีกชื่อหนึ่งว่า ปโตเลมีที่ 4) เป็นผู้ครองราชย์ผู้มีชัยชนะในยุทธการราฟิอาเมื่อปี 217 ก่อนคริสตกาล พระองค์ทรงครองราชย์เป็นกษัตริย์ (และฟาโรห์) แห่งอียิปต์ราชวงศ์ปโตเลมีตั้งแต่ปี 221 ก่อนคริสตกาลถึงปี 204 ก่อนคริสตกาล ดังนั้นพระองค์จึงทรงครองราชย์เป็นเวลาสิบเจ็ดปี พระองค์ทรงเริ่มต้นรัชกาลก่อนยุทธการราฟิอา

แต่สิ้นพระชนม์ก่อนยุทธการพาเนียม

ศึกแห่งราฟิอา ซึ่งเป็นภาพแทนของสงครามยูเครน เริ่มขึ้นในปี 2014

เมื่อสหรัฐอเมริกาก่อให้เกิดการปฏิวัติในยูเครน ปโตเลมีที่ 4 กษัตริย์แห่งทิศใต้ เป็นแบบอย่างของวลาดิมีร์ ปูติน ผู้ซึ่งเริ่มครองอำนาจในปี 2000 ซึ่งเป็นหนึ่งปีก่อนที่การผนึกตราหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันในปี 2001 จะเริ่มต้นขึ้น เช่นเดียวกับปโตเลมี ปูตินเริ่มครองอำนาจก่อนสงครามยูเครน ซึ่งมีศึกแห่งราฟิอาอันเริ่มขึ้นในปี 2014 เป็นภาพแทน ก่อนปานิอุม ปูตินซึ่งเป็นภาพแทนโดยปโตเลมีจะถูกปลดออก ปูตินเริ่มครองอำนาจในปี 2000 ดังนั้นจึงสอดคล้องกับการเริ่มต้นของช่วงเวลาแห่งการผนึกตราซึ่งเริ่มขึ้นในปีถัดมา คือปี 2001 สิบเจ็ดปีเชิงสัญลักษณ์ดังที่ปโตเลมีเป็นผู้แทน ระบุช่วงเวลาปูตินครองอำนาจ และเขาก็ครองอำนาจในช่วงเวลาแห่งการผนึกตรานั้น.

ทรมัปี ซึ่งเป็นภาพแทนโดยบทสรุปของระยะเวลาสองร้อยห้าสิบปีที่เริ่มต้นในปี 457 ก่อน ค.ศ.

ตั้งอยู่ภายในประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นเดียวกันกับปูติน ซึ่งเป็นประวัติศาสตร์ที่มีความยาวสิบเจ็ดปี เริ่มต้นที่ยุทธการราฟิอา มังกร (ปูติน) และผู้พยากรณ์เท็จ (ทรมัปี) ตั้งอยู่ภายในประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นนั้น ในประวัติศาสตร์นั้น สัตว์ร้ายซึ่งถูกแทนไว้ว่าเป็น “โจรแห่งชนชาติของเจ้า” อันเป็นสัญลักษณ์ของอำนาจสันตะปาปา ตั้งอยู่ ณ ปลายระยะเวลาสิบเจ็ดปีจากราฟิอาถึงพาเนียม

ปี 321 เป็นตัวแทนของกฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา และปี 321

ตั้งอยู่ภายในช่วงเวลาสิบเจ็ดปีนับตั้งแต่พระราชกฤษฎีกาแห่งมิลานในปี 313 จนถึงการแบ่งจักรวรรดิในปี 330

ประวัติศาสตร์ซึ่งถูกเป็นภาพแทนเริ่มต้นจากปัสกาครึ่งยิ่งใหญ่ของโยสิยาห์ตามที่เรียกกันนั้น

เริ่มว่าจักรยูบิลีครั้งที่สิบเจ็ดของพวกเขา จากปัสกาของโยสิยาห์ ซึ่งเป็นการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในพระคัมภีร์เดิม จนถึงวันที่ 22 ตุลาคม เป็นภาพแทนประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลไโรต์ตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 จนถึงวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 แต่ที่สำคัญยิ่งกว่านั้น มันเป็นภาพแทนประวัติศาสตร์ตั้งแต่เหตุการณ์ 9/11 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ เวลาของการประทับตราของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนถูกเป็นภาพแทนโดยวัฏจักรยูบิลีครั้งที่สิบเจ็ดตั้งแต่โยสิยาห์จนถึงวันที่ 22 ตุลาคม

สิบเจ็ดเป็นสัญลักษณ์ที่เชื่อมโยงกับเหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ ของเวลาการประทับตรา และเลขสิบเจ็ดเป็นจุดที่วงล้อของเอเสเคียลตัดกัน

ในประวัติศาสตร์ที่ซ่อนอยู่ของข้อสิบแห่งพระธรรมดาเนียล

ดังที่ถูกนำเสนอไว้ในข้อสิบถึงข้อสิบห้าแห่งบทเดียวกัน มังกรนั้นสัมพันธ์กับเลข “17” โดยรัชกาลของปโตเลมี ประวัติศาสตร์ตั้งแต่สงครามราเฟียในข้อสิบเอ็ดไปจนถึงสงครามราเฟียในข้อสิบห้านี้มีระยะเวลา “17” ปี ประวัติศาสตร์นั้นนาวาโดนัลด์ ทรมัปีไว้ท่ามกลางช่วงสิบเจ็ดปีซึ่งเป็นภาพแทนโดยสงครามทั้งสองครั้งนั้น รูปเคารพของสัตว์ร้ายซึ่งทรมัปีก่อรูปขึ้นและตั้งขึ้นในสหรัฐอเมริกานั้น เป็นภาพแทนโดยระยะเวลา “17” ปีตั้งแต่ ค.ศ. 313 ถึง 330 ในข้อหนึ่งแห่งบทที่หนึ่ง เอเสเคียลอยู่ในปีที่สามสิบของวัฏจักรยูบิลีครั้งที่ “17” ท่านเคยฝันหรือไม่ว่าเลขสิบเจ็ดเป็นภาพแทนล่องหนซึ่งเอเสเคียลเห็นในอภิสัทธาสถาน?

เอเสเคียลเป็นสัญลักษณ์ของผู้ที่อยู่ในช่วงเวลาแห่งการประทับตรา

ซึ่งโดยความเชื่อได้เข้าไปสู่อภิสัทธาสถานแล้ว พวกเขาคือปุโรหิตของเปโตร

ท่านทั้งหลายก็เช่นกัน ในฐานะศิลาที่มีชีวิต กำลังถูกก่อขึ้นเป็นพระนิเวศฝ่ายจิตวิญญาณ

เป็นปุโรหิตบริสุทธิ์ เพื่อถวายเครื่องบูชาฝ่ายจิตวิญญาณซึ่งเป็นที่พอพระทัยพระเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์  
1 เปโตร 2:5

พวกเขาได้รับมอบหมายให้นำเสนอข่าวสารแก่ประชากรแห่งพันธสัญญาเดิมของพระเจ้า

ผู้ซึ่งในเวลานั้นกำลังถูกผ่านเลยไป แม้ว่าพวกเขาจะได้รับคำเตือนล่วงหน้าแล้วว่าประชากรแห่งพันธสัญญาเดิ

มของพระเจ้าจะไม่เห็นหรือไม่ได้ยินก็ตาม

และพระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงให้ห้องของเจ้ากิน  
และให้ล้าไส้ของเจ้าเต็มด้วยมันหนังสือนี้ที่เราให้แก่เจ้า แล้วข้าพเจ้าก็กินมัน  
และมันหวานในปากของข้าพเจ้าดูจมน้ำผึ้ง และพระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย  
จงไปยังวงศ์วานอิสราเอล และจงกล่าวถ้อยคำของเราแก่เขาทั้งหลาย  
เพราะเจ้ามิได้ถูกส่งไปยังชนชาติที่มีถ้อยคำแปลกและภาษายาก หากแต่ไปยังวงศ์วานอิสราเอล  
มิใช่ไปยังชนชาติเป็นอันมากที่มีถ้อยคำแปลกและภาษายาก ซึ่งถ้อยคำของเขาเจ้าจะไม่สามารถเข้าใจได้  
แน่ทีเดียว หากเราได้ส่งเจ้าไปยังพวกเขา เขาทั้งหลายคงจะเชื่อฟังเจ้า แต่วงศ์วานอิสราเอลจะไม่เชื่อฟังเจ้า  
เพราะพวกเขาจะไม่เชื่อฟังเรา เพราะวงศ์วานอิสราเอลทั้งสิ้นมีใบหน้าด้านและใจแข็งกระด้าง ดูเถิด  
เราได้ทำให้ใบหน้าของเจ้าแข็งกล้าต่อสู้กับใบหน้าของเขาทั้งหลาย  
และหน้าผากของเจ้าแข็งกล้าต่อสู้กับหน้าผากของเขาทั้งหลาย  
เราได้ทำหน้าผากของเจ้าให้แข็งยิ่งกว่าหินเหล็กไฟดุจเพชรกล้า อย่ากลัวเขาทั้งหลายเลย  
และอย่าครั่นคร้ามเพราะสีหน้าของเขา แม้ว่าเขาทั้งหลายจะเป็นวงศ์วานที่กบฏก็ตาม เอเสเคียล 3:3-9

เอเสเคียลได้รับมอบหมายให้ประกาศข่าวสารแก่ประชากรแห่งพันธสัญญาเดิม  
ดังที่เป็นตัวแทนโดยโปรเตสแตนต์ในประวัติศาสตร์ยุคมิลเลไนต์  
และคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสฝ่ายเลาตีเซียในวาระสุดท้าย หากเขาปฏิเสธที่จะประกาศข่าวสารนั้น  
โลหิตของบรรดาผู้ที่ถูกปล่อยไว้โดยมิได้รับการตักเตือนจะตกอยู่บนเขา

บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เราได้ตั้งเจ้าไว้ให้เป็นยามแก่พงศ์พันธุ์อิสราเอล เหตุฉะนั้น  
เจ้าจงฟังถ้อยคำจากปากของเรา และจงเตือนเขาทั้งหลายจากเรา เมื่อเรากล่าวแก่นอธรรมว่า  
เจ้าจะต้องตายแน่ และเจ้ามิได้เตือนเขา หรือมิได้กล่าวเพื่อเตือนคนอธรรมให้ละจากทางอธรรมของเขา  
เพื่อช่วยชีวิตของเขา คนนอกธรรมนั้นจะตายในความชั่วช้าของตน  
แต่เราจะหวงโลหิตของเขาจากมือของเจ้า ถึงกระนั้น ถ้าเจ้าเตือนคนอธรรมแล้ว  
และเขามิได้หันจากความอธรรมของเขา หรือจากทางอธรรมของเขา เขาก็จะตายในความชั่วช้าของตน  
แต่เจ้าจะช่วยชีวิตของตนให้รอดได้ อีกประการหนึ่ง เมื่อคนชอบธรรมหันจากความชอบธรรมของตน  
และกระทำความชั่วช้า และเราวางสิ่งสะดุดไว้ต่อหน้าเขา เขาจะต้องตาย เพราะเจ้ามิได้เตือนเขา  
เขาจะตายในบาปของตน และความชอบธรรมซึ่งเขาได้กระทำไว้นั้นจะไม่ถูกจดจำ  
แต่เราจะหวงโลหิตของเขาจากมือของเจ้า กระนั้นก็ดี  
ถ้าเจ้าเตือนคนชอบธรรมเพื่อมิให้คนชอบธรรมนั้นกระทำความบาป และเขามิได้กระทำความบาป  
เขาก็จะมีชีวิตอยู่อย่างแน่นอน เพราะเขาได้รับคำเตือนแล้ว และเจ้าก็ได้ช่วยชีวิตของตนให้รอดด้วย  
เอเสเคียล 3:17-21

ใน “สิบเอ็ด” บทแรกของเอเสเคียล ท่านได้รับการสำแดงให้เห็นความพิณาศของกรุงเยรูซาเล็ม  
ซึ่งแสดงให้เห็นผ่านนิมิตต่าง ๆ ที่ริมแม่น้ำเคบาร์ ที่ทุ่งราบ และที่กรุงเยรูซาเล็ม  
ท่านได้รับมอบหมายให้ประกาศคำเตือนเรื่องการพิพากษาที่กำลังจะมาถึงเหนือกรุงเยรูซาเล็ม  
ข่าวสารคำเตือนเรื่องการพิพากษาที่กำลังจะมาถึงเหนือกรุงเยรูซาเล็มนั้น  
เป็นคำเตือนที่ประทานแก่คริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสแห่งเลาตีเซียก่อนเป็นอันดับแรก คำเตือนนั้นชี้ให้เห็น  
ถึงการพิพากษาและการทรงปฏิเสธประชากรของพระเจ้าในกรุงเยรูซาเล็มซึ่งไม่มีตราประทับของพระเจ้า  
คำเตือนซึ่งมีเอเสเคียลเป็นแบบอย่างเชิงนิมิตนั้น คือคำเตือนเรื่องกฎหมายวันอาทิตย์ที่ใกล้จะมาถึงโดยเร็ว

ในสิบเอ็ดบทแรกเหล่านั้นซึ่งความจริงเหล่านั้นถูกสำแดงไว้ เอเสเคียลถูกทำให้เป็นใบ้  
และหลังจากนั้นจะกล่าวได้ก็ต่อเมื่อพระเจ้าทรงเปิดปากของท่านโดยเฉพาะ  
และสิ่งนี้ดำเนินต่อไปจนถึงการทำลายกรุงเยรูซาเล็ม เมื่อท่านจึงสามารถกล่าวได้อีกครั้งหนึ่ง

แล้วพระวิญญาณก็เสด็จเข้าสู่ข้าพเจ้า และทรงตั้งข้าพเจ้าให้ยืนขึ้น และตรัสกับข้าพเจ้า โดยตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า “จงไป ชั่งตัวอยู่ภายในเรือนของเจ้าเถิด แต่เจ้า โอ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ดูเถิด เขาทั้งหลายจะเอาเครื่องพันธนาการมาสวมเจ้า และจะมัดเจ้าด้วยสิ่งเหล่านั้น และเจ้าจะออกไปท่ามกลางพวกเขาไม่ได้ และเราจะกระทำให้ลิ้นของเจ้าติดอยู่กับเพดานปากของเจ้า เพื่อเจ้าจะเป็นใบ้ และจะไม่เป็นผู้ตักเตือนแก่พวกเขา เพราะพวกเขาเป็นวงศ์วานที่กบฏ แต่เมื่อเราตรัสกับเจ้า เราจะเปิดปากของเจ้า และเจ้าจะกล่าวแก่พวกเขาว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ผู้ใดจะฟัง ก็ให้เขาฟัง และผู้ใดจะไม่ใส่ใจ ก็ให้เขาไม่ใส่ใจเถิด เพราะพวกเขาเป็นวงศ์วานที่กบฏ’ ” เอเสเคียล 3:24-27

เมื่อกรุงเยรูซาเล็มล่มสลาย เอเสเคียลก็สามารถกล่าวได้อีกครั้ง

และอยู่มา ในปีที่สองแห่งการเป็นเชลยของเรา ในเดือนที่สิบ วันที่ห้าของเดือนนั้น คนหนึ่งซึ่งหนีรอดออกมาจากเยรูซาเล็มมาหาข้าพเจ้า กล่าวว่า เมืองนั้นถูกตีแล้ว ฝ่ายพระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่เหนือข้าพเจ้าในเวลาเย็น ก่อนที่ผู้ซึ่งหนีรอดนั้นจะมา และได้ทรงเปิดปากของข้าพเจ้าไว้ จนกระทั่งเขามาถึงข้าพเจ้าในเวลาเช้า และปากของข้าพเจ้าก็เปิดแล้ว ข้าพเจ้ามิได้เป็นใบ้อีกต่อไป เอเสเคียล 33:21, 22

การล่มสลายของกรุงเยรูซาเล็มเป็นภาพแทนการล่มสลายของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสแห่งเลาดีเซียในวาระสุดท้าย การล่มสลายนั้นเกิดขึ้นในขณะที่บรรดาผู้ซึ่งได้รับการประทับตราในเยรูซาเล็มในบทที่เก้า นั้นได้รับการยกขึ้นเป็นคริสตจักรผู้มิชชันนะ คริสตชนแห่งเลาดีเซียที่อยู่ภายในเยรูซาเล็มถูกนำออกไป และคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนถูกยกขึ้น เมื่อราชอาณาจักรแห่งพระสิริได้รับการสถาปนา ราชอาณาจักรแห่งพระสิรินั้นมีแบบอย่างล่วงหน้าไว้โดยการสถาปนาราชอาณาจักรแห่งพระคุณที่กางเขน ราชอาณาจักรแห่งพระคุณที่กางเขนสอดคล้องกับราชอาณาจักรแห่งพระสิริ ณ กฎหมายวันอาทิตย์ และราชอาณาจักรทั้งสองนี้ถูกจัดวางไว้ในลำดับของประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ที่ปรากฏอยู่ในพระธรรมเอเสเคียล สิบเอ็ดบทแรกนั้น เมื่อพิจารณาพระธรรมเอเสเคียลภายในบริบทของสถานนมัสการ เป็นเรื่องเกี่ยวกับการชำระคริสตจักรของพระเจ้าให้บริสุทธิ์ ขณะที่ประชากรของพระองค์เปลี่ยนจากคริสตจักรนกรบ ซึ่งนิยามว่าเป็นคริสตจักรที่ประกอบด้วยข้าพเจ้าที่ชั่วร้ายกับข้าพเจ้าที่เลวร้าย ไปเป็นคริสตจักรผู้มิชชันนะ ซึ่งประกอบด้วยเครื่องบูชาข้าวสาลีแห่งวันเพ็นเทคอสต์

และเจ้า เจ้านายของอิสราเอลผู้ชั่วช้าและเป็นมลทิน ผู้ซึ่งวันของเจ้ามาถึงแล้ว เมื่อความชั่วช้าจะถึงที่สุด พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสดังนี้ว่า จงถอดมงกุฎเกล้า และจงนำพระมหามงกุฎออกเสีย สิ่งนี้จะไม่เป็นเช่นเดิมอีกต่อไป จงยกผู้ที่ต่ำต้อยขึ้น และจงเหยียดผู้ที่สูงให้ต่ำลง เราจะคว่ำลง คว่ำลง คว่ำลง และมันจะไม่เป็นอยู่อีกต่อไป จนกว่าผู้ซึ่งมีสิทธิอันชอบธรรมในสิ่งนั้นจะมา และเราจะมอบสิ่งนั้นให้แก่ผู้นั้น เอเสเคียล 21:25-27

เศเดคียาห์ทรงเป็นกษัตริย์องค์สุดท้ายของยูดาห์ และพระองค์คือ “เจ้านายชั่วร้ายแห่งอิสราเอล ผู้ซึ่งวันของเขามาถึงแล้ว” ในข้อพระคัมภีร์เหล่านั้น เนบูกัดเนซซาร์กำลังจะยึดกรุงเยรูซาเล็ม และมงกุฎของเศเดคียาห์จะถูกถอดออกโดยบาบิโลน ซึ่งต่อมาจะถูกคว่ำลงโดยชาวมีเดียและเปอร์เซีย ซึ่งต่อมาก็จะถูกคว่ำลงโดยชาวกรีก และซึ่งจะถูกคว่ำลงโดยโรม การคว่ำลงครั้งที่สามมาถึงที่โรม ซึ่งเป็นประวัติศาสตร์ช่วงเวลาที่ยกษัตริย์ “ผู้ทรงมีสิทธิอันชอบธรรม” จะทรงได้รับมงกุฎแห่งอาณาจักรของพระคุณ ในการสถาปนาอาณาจักรนั้นขึ้นที่กางเขน.

“แต่ ‘เจ้านายชั่วร้ายผู้ลบหลู่’ วันแห่งการพิพากษาขั้นสุดท้ายได้มาถึงแล้ว ‘จงถอดมงกุฎศีรษะออก’ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมีพระบัญชา ‘และจงปลดมงกุฎราชาเสีย’ ยูดาห์จะไม่ได้รับอนุญาตให้มีกษัตริย์อีก จนกว่าพระคริสต์เองจะทรงสถาปนาอาณาจักรของพระองค์ ‘เราจะคว่ำลง คว่ำลง คว่ำลง’

นั่นคือพระราชกฤษฎีกาแห่งสวรรค์เกี่ยวกับบัลลังก์ของราชวงศ์ดาวิด ‘และมันจะไม่มีอีกต่อไป จนกว่าพระองค์ผู้ทรงมีสิทธิจะเสด็จมา และเราจะมอบมันแก่พระองค์’ เอเสเคียล 21:25-27” Prophets and Kings, 451.

ในช่วงเวลาแห่งฝนชุกปลายฤดู ซึ่งเริ่มขึ้นเมื่อการพิพากษาคนเป็นได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อวันที่ 9/11

พระคริสต์ทรงสถาปนาอาณาจักรแห่งพระสิริของพระองค์

“เมื่อทูตสวรรค์ทั้งสองปล่อยมือ พระคริสต์จะทรงสถาปนาราชอาณาจักรของพระองค์ขึ้น” Spalding and Magan, 3.

ช่วงเวลาแห่งการเตรียมพร้อมเริ่มต้นขึ้นที่ 9/11 และเมื่อถึงกฎหมายวันอาทิตย์

ภูเขาบริสุทธิ์อันรุ่งโรจน์ก็ถูกยกขึ้นเหนือเนินเขาและภูเขาทั้งปวง

พระวณะซึ่งอิสยาห์บุตรของอามอสได้เห็นเกี่ยวกับยูดาห์และเยรูซาเล็ม และในวาระสุดท้ายจะบังเกิดขึ้นว่า ภูเขาแห่งพระนิเวศของพระยาห์เวห์จะได้รับการสถาปนาไว้บนยอดแห่งภูเขาทั้งหลาย และจะถูกยกให้สูงกว่าบรรดาเนินเขา และบรรดาประชาชาติทั้งสิ้นจะหลั่งไหลเข้ามายังภูเขานั้น และชนชาติเป็นอันมากจะพากันมาและกล่าวว่า มาเถิด ให้พวกเราขึ้นไปยังภูเขาของพระยาห์เวห์ ไปยังพระนิเวศของพระเจ้าแห่งยาโคบ เพื่อพระองค์จะทรงสอนเราให้รู้จักบรรดามรรคาของพระองค์ และเราจะดำเนินในวิถีทั้งหลายของพระองค์ เพราะว่าธรรมบัญญัติจะออกไปจากศิโยน และพระวณะของพระยาห์เวห์จากเยรูซาเล็ม อิสยาห์ 2:1-3

ในเหตุการณ์ 9/11 ลมทั้งหลายถูกปล่อยออกแล้วจึงถูกยับยั้งไว้

ด้วยเหตุนี้จึงเป็นการกำหนดจุดเริ่มต้นของการสถาปนาอาณาจักรในดาเนียลบทที่สอง

ซึ่งทรงพรรณนาไว้ว่าเป็นศิลาที่ตัดออกมาจากภูเขาและแผ่เต็มพิภพทั้งสิ้น

“ทัศนะนี้ได้ประจักษ์ขึ้นในปี ค.ศ. 1847 เมื่อยังมีพี่น้องแอ็ดเวนติสต์เพียงไม่กี่คนที่ถือรักษาวันสะบาโต และในบรรดาคนเหล่านั้นก็มีเพียงไม่กี่คนที่เห็นว่าการถือรักษานั้นมีความสำคัญเพียงพอที่จะขีดเส้นแบ่งระหว่างประชากรของพระเจ้ากับผู้อื่นไม่เชื่อ บัดนี้การสำเร็จของทัศนะนั้นกำลังเริ่มปรากฏให้เห็น ‘การเริ่มต้นของเวลาแห่งความทุกข์ยาก’ ที่กล่าวถึง ณ ที่นี้ มิได้หมายถึงเวลาที่ภัยพิบัติจะเริ่มถูกเทลงมา แต่หมายถึงช่วงเวลาสั้น ๆ ก่อนหน้าที่ภัยพิบัติเหล่านั้นจะถูกเทลงมา ขณะที่พระคริสต์ยังทรงอยู่ในสถานบริสุทธิ์ ในเวลานั้น ขณะที่งานแห่งความรอดกำลังจะปิดฉากลง ความทุกข์ยากจะกำลังมาถึงโลก และบรรดาประชาชาติจะโกรธเคือง แต่ยังถูกยับยั้งไว้เพื่อมิให้ขัดขวางงานของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ในเวลานั้น ‘ฝนชุกปลายฤดู’ หรือการฟื้นคืนจากเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า จะมาเพื่อประทานฤทธิ์อำนาจแก่เสียงอันดังของทูตสวรรค์องค์ที่สาม และเตรียมธรรมิกชนให้ยืนหยัดได้ในช่วงเวลาที่ยกยอพระการสุดท้ายจะถูกเทลงมา” Early Writings, 85.

พระคริสต์ทรงสถาปนาราชอาณาจักรนิรันดร์ของพระองค์ขึ้นในช่วงเวลาแห่งฝนชุกปลายฤดู

และราชอาณาจักรของพระองค์นั้นรวมทั้งราชอาณาจักรแห่งพระคุณซึ่งได้รับการสถาปนาขึ้นที่กางเขน

และรวมทั้งราชอาณาจักรแห่งพระสิริของพระองค์ ณ กฎหมายวันอาทิตย์ด้วย ซีเดคียาห์ถึงบาบิโลน

(ราชอาณาจักรที่ 1), ถึงมีโด-เปอร์เซีย (ราชอาณาจักรที่ 2), ถึงกรีก (ราชอาณาจักรที่ 3)

และต่อไปถึงโรมนอกศาสนา (ราชอาณาจักรที่ 4) ซึ่งให้เห็นประวัติศาสตร์ที่นำไปสู่ราชอาณาจักรแห่งพระคุณ

ประวัติศาสตร์นั้นชี้ให้เห็นลำดับเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ที่ขนานกัน จากโรมของสันตะปาปา

(บาบิโลนฝ่ายจิตวิญญาณ ราชอาณาจักรที่ 5) ไปจนถึงสหรัฐอเมริกา (มีโด-เปอร์เซียฝ่ายจิตวิญญาณ

ราชอาณาจักรที่ 6) ไปจนถึงสหประชาชาติ (กรีกฝ่ายจิตวิญญาณ ราชอาณาจักรที่ 7)

และต่อไปจนถึงสภาพสามประการของพญานาค สัตว์ร้าย และผู้เผยพระวจนะเท็จ ซึ่งรวมกันเป็นโรมสมัยใหม่ (โรมฝ่ายจิตวิญญาณ ราชอาณาจักรที่ 8 ซึ่งมาจากเจ็ดนั้น)

ชัยชนะของอาณาจักรนั้นในดาเนียลบทที่สองได้รับการแสดงไว้ด้วยศิลา และผู้สืบทอดชื่อของพระเจ้าคือกษัตริย์ทั้งหลายในพระวิหาร

ท่านทั้งหลายก็เช่นกัน ในฐานะศิลามีชีวิต กำลังถูกก่อสร้างเป็นพระนิเวศฝ่ายวิญญาณ เป็นปุโรหิตบริสุทธิ์ เพื่อถวายเครื่องบูชาฝ่ายวิญญาณ ซึ่งเป็นที่พอพระทัยพระเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์ 1 เปโตร 2:5

อาณาจักรนรีन्द्रนั้นมีชัยเหนือบรรดาราชอาณาจักรแห่งโลก และแผ่เต็มทั่วทั้งพิภพ ในเอเสเคียลบทที่สี่สิบจนถึงตอนจบของหนังสือของท่าน  
อาณาจักรเดียวกันนั้นถูกพรรณนาเป็นพระวิหารซึ่งทำให้โลกทั้งสี่เต็มไปด้วยน้ำแห่งชีวิต

เราจะดำเนินเรื่องเหล่านี้ต่อไปในบทความถัดไป